

dekorativna

glasilo delovne organizacije dekorativna ljubljana

||311310

št. 8/XXVII januar 1986

Slovenski kulturni praznik

Osmega februarja 1849 je umrl največji slovenski pesnik dr. France Prešeren. Na začetku prejšnjega stoletja je pričel svojo življenjsko pot v gorenjski vasi pod Karavankami. Vrba, Ljubljana, Dunaj in Kranj so bila mesta, v katerih je doživljal svojo življenjsko in umetniško pot.

Nemiren, nežen, usmerjen v sedanji in prihodnji čas, poln hrepenjenja, mnogokrat razočaran, nepriznan v okolju, a vendar globoko čustven. Njegova notranjost se je razvila v prelepo slovensko besedo, v čudovito pesem. Hrepenenje, nedoživeta ljubezen, narodna zavednost in takratne socialne razmere se prepletajo iz pesmi v pesem. Prav zaradi njegovega čudovitega izražanja je eden največjih mož v slovenski literarni zgodovini.

Njegova pesem je vlila pogum mnogim zavednim in naprednim Slovencem v avstroogrski monarhiji, v predvojni Jugoslaviji in med narodnoosvobodilno borbo. »Največ sveta otrokom sliši Slave...« je bilo vodilo za narodni obstoj in za priznanje slovenskega naroda.

Ta njegova misel je bila uresničena šele pred dobrimi štiridesetimi leti, ko smo Slovenci postali enakopraven narod med bratskimi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Prav zato je spomin na Prešerna tisto vodilo, da negujemo in ustvarjamo takšna kulturna dela, ki so vpeta v njegova razmišljanja in njegovo vizijo izpred poldruega stoletja, kar pa je živo in aktualno tudi v današnjem trenutku.

Vladimir Kočevar

Predstavljamo vam inovatorja leta

Splošno združenje tekstilne industrije pri gospodarski zbornici SR Slovenije je tovarišu Vilfan Marjanu, inženirju tekstilne tehnologije, obratovodji pletilnice naše delovne organizacije, podelilo priznanje »inovator tekstilne industrije Slovenije za leto 1985« za dosežke na področju inovativne dejavnosti v tekstilni industriji v preteklem letu. V zvezi s tem smo ga povabili na razgovor in mu zastavili nekaj vprašanj.

pletenina na tem mestu na eni strani nižja in na drugi višja.

Te napake so bile zelo pogoste in posebno manjše so bile zelo težko opazne. Zaradi tega je bila večja količina pletenine slabe kvalitete. Naprava za odstranjevanje nečistoč na pliš pletenini je izvedena z lastnim pogonom, tako da dva krtačna valja, vrteča se v nasprotni smeri teka tkanine, krtačita nečistoče v pripravljene koriti pod njima. S to napravo se vse nečistoče odstranijo, napak pri rezanju pletenine ni več, kvaliteta se je znatno izboljšala. Tudi samo delo se je olajšalo, saj delavcu na te napake ni več treba paziti in lahko medtem že pripravi naslednji kos pletenine za razrez.

Nato sem v začetku leta 1985 predlagal izdelavo lamelne zaustavke na »Raschel« pletilnih strojih. Zaradi velike hitrosti strojev (900 obratov na minuto) in s tem 60 m izdelane tkanine v eni uri, so bile napake zaradi pretrgov niti zelo dolge. Zato sem dal izdelati nove lamelne zaustavke, elektronski sklop za zaustavitev pletilnega stroja ter signalne luči za določevanje mesta pretrga. S prilagoditvijo lamelnih

zaustavk za te pletilne stroje se je kvaliteta pletenja izboljšala, saj se je dolžina napak zmanjšala za 5–10 krat, kar predstavlja bistven napredek. S tem se je tudi omogočil prehod z enostrojnega na dvostrojno pletenje, kar omogoča racionalizacijo delovnega procesa. Po izračunih znaša letni prihranek 1.500.000 din. Vsi deli (tudi elektronski) so bili izdelani doma, pri izdelavi zaustavka so sodelovali Alojz Kogovšek in Jože Virag za mehanski del ter Alojz Novak in Marko Erbežnik za elektronski del.

»Tov. Vilfan, kaj mislite o timskem delu oziroma o uspešnosti sodelovanja med ljudmi različnih profilov poklicev pri izdelavi tehnične izboljšave?«

»Mislim, da bi bilo potrebno v bodoče tako delo spodbujati; omenjeni sodelavci so mi radi pomagali pri realizaciji ideje, za kar sem jih hvaležen. Tudi sami delavci, ki upravljajo stroj, v katerega je vgrajena izboljšava, so nam za to hvaležni, saj jim olajšujemo delo, delovni organizaciji pa prihranimo marsikak dinar in seveda čas, kar je danes zelo pomembno.«

»Kaj pa ostali dve inovaciji?«

»Tretja inovacija je bila izdelava nastavka za električne škarje za razrez pliš pletenine, ki se navezuje na prvo inovacijo. Ročno rezanje pliš plete-

nine ob koncu in na začetku kosa je bilo za delavca zamudno in naporno. Z nastavkom za električne škarje je delo lažje in hitreje opravljeno (večje število prerezanih kosov v izmenju).

Zadnja inovacija, ki sem jo izdelal v lanskem letu, je bila izboljšava na ročnem hiralničnem vozičku. Bistvo te izboljšave je v novi prijemalni glavi za valje, ki omogoča lažji prijem in varnejši prevoz osnov. Podan je tudi nastavek, ki omogoča vlaganje spodnjih osnov v »Raschel« stroje in žakarde.«

»Tov. Vilfan, ali mislite, da bi bilo v prihodnje potrebno več inovativnosti glede na stanje strojnega parka in manjše možnosti novih vlaganj?«

»Seveda, inovativnosti je med ljudmi premalo, veliko je malenkosti, s katerimi bi si delo lahko olajšali in izboljšali kvaliteto izdelkov, za čimer bi moralo stremeti čimveč ljudi.«

»Kaj vam osebno pomeni priznanje, ki vam je bilo podeljeno?«

»Priznanje mi veliko pomeni, hvaležen sem družbi in ponosen, da priznava moje delo in napore.«

»Ali imate v bodoče še kakšne ideje, kakšne so možnosti realizacije le-teh?«

»V mesecu decembru lanskega leta sem predložil komisiji za inventivno dejavnost

TOZD Surova tkanina predlog za spremembo snovanja 17 X 2 TEX bombaž za »Raschel« pletilne stroje. Po starem načinu smo snovali na snovalih firme MAYER na delne osnovne valje v oddelku zanka-ste pletilnice. Pri tem so se pojavili naslednji problemi:

1. dolžina osnov je bila samo 3.800 m

2. pojavljal se je problem prašenja bombažne preje — na sosednjem snovalu se snuje sintetika, nylon ali PES, ki za-

radi statičnega električnega naboja pritegne prah, ga navije na valj in s tem poveča število pretrgov pri pletenju 3. po vsakem snovanju bombaža je bilo potrebno temeljito čiščenje cevčic in snovala, ki je trajalo ca. 8 ur.

Dolžina osnov pri novem načinu snovanja bi bila občutno daljša, to je 13.660 m; s tem odpade veliko menjav osnov in vezanja, kot posledica le-tega pa zmanjšanje zastojev zaradi menjav osnov. Reši se tudi

problem prašenja. Da je mogoče vložiti tkalski valj v »Raschel« stroj, je bila izdelana nova os z nastavki za ležaje in zavorni kolut.

Obravnavate te inovacije je še v postopku.«

Tovarišu Vilfanu sem se zahvalila za tale izčrpen razgovor in mu zaželela še veliko uspehov pri nadaljnjem delu, saj je inventivna dejavnost še kako pomembna za nadaljni razvoj naše industrije. Le-ta bi morala zaradi velikih težav, v

katerih se je znašla in s tem zmanjšane možnosti za nabavo moderne strojne opreme in tehnologije, vse svoje sile opreti na domače znanje ter spodbujati vsako konstruktivno idejo ljudi, ki so pripravljene vložiti svojo energijo in prosti čas v napredek.

Družba je tov. Vilfanu že izrekla svoje priznanje, ob tej priliki mu tudi mi vsi čestitajmo in se mu zahvalimo za njegov trud.

Katarina Vavpotič

Na rob Eureka

Veliko je bilo že do sedaj v javnih občilih rečenega o medsebojnem sodelovanju evropskih držav na znanstveno tehnološkem področju, znanega pod imenom »Eureka«. Skoraj da ni časopisa, ki ne bi dnevno priobčil članka o tej temi.

Evropa naj bi se v prihodnje hitreje razvijala na tehnološkem področju, tako da bi kar najhitreje ujela korak z Združenimi državami Amerike ali vsaj, da bi bil razkorak čim manjši.

V ta namen so se povezale tiste evropske države, ki so že sedaj v evropskem merilu najbolj razvite. Tudi naša država si z dodatnimi prizadevanji želi vključiti v to sodelovanje.

Ni namen tega članka, da bi se javno že izrečene ali napisane besede ponavljale, ampak je že sam naslov dan v razmislek — da smo pravzaprav lahko vsi zaposleni v ne-

kem smislu »eurekarski« (naši smo-bomo). Vemo, da si je nujno treba v tem tempu razvoja svetovne tehnologije prizadevati in učiti ter osvajati novosti, ki produkcijsko prinašajo več, kvalitetnejše in z manj porabljenе energije.

Kako je pri nas v tovarni — na delovnih mestih, za stroji? Kar precej novosti in izboljšav je bilo dograjenih na strojih, ki so izboljšale izdelek, človeku pa olajšale delo.

Pri dobrem poznavanju svojega dela na kateremkoli delovnem mestu se sčasoma pojavljajo ideje za izboljšanje le-tega. Povejmo, predlagajmo!

V evropskem merilu smo v Jugoslaviji čisto na repu po predlaganih inovacijah glede na število zaposlenih.

Vemo, da se ne da čez noč zamenjati strojnega parka, tudi sredstva predstavljajo velik

problem, lahko pa z ustvarjalnim hotenjem že obstoječe stroje in delovne naprave izboljšamo in dopolnimo.

Ves svet se čudi in proučuje japonski industrijski napredek, tudi ZDA. Naši gospodarstveniki in politiki so po dolgem in počez prepotovali to deželo. Napisanih je bilo že kar precej člankov in celo nekaj knjig o japonskem industrijskem razvoju.

Tem ljudem na vzhodu ni bilo nič podarjenega. Čeprav so tudi kopirali v svetu že znane tehnologije, so dograjevali in izpopolnjevali svoj ekonomski položaj v taki meri, da so danes vodilni v svetu. Ljudi vzhajajočega sonca odlikuje tudi to, da jim je v velik ponos in čast delati. Seveda, če je pri tem še zdrava stimulacija in motivacija, je uspeh zagotovljen.

Petnajstega decembra so na televiziji predvajali japonski film z naslovom: »Kamor pozno prihaja pomlad.«

Samo nekaj besed o vsebini filma, ki govori o družini, ki se seli iz toplega Nagasakija na sever na otok Hokaido. Pot je dolga, hladna, pomlad prihaja pozno. Kdor je film videl, nadaljnjo vsebino pozna.

Ob vsem tem se mi je vtisnilo v spomin slovo družine, ko so poslavljaljo od prijateljev, se priklanjaljo, stiskajo. Prijatelj zakliče odhajajoči družini na drugi strani ceste: »Pridno delajte, potrudite se!«

Kako ta japonski človek ve, da je uspeh samo v delu!

Ali ni v teh besedah celotni ključ japonskega napredka?

Še kje bi bilo lahko nekaj več Japonske!

Franc Prek

Vloga osnovne organizacije zveze komunistov

Osnovna organizacija zveze komunistov je temeljna oblika organiziranja komunistov in ustvarjalni idejnopolitični subjekt graditve in uresničevanja politike v svojem okolju in v zvezi komunistov kot celoti.

V osnovni organizaciji zveze komunistov kot stalni obliki organiziranja se uresničujejo pravice in dolžnosti, ki so skupne za vse člane zveze komunistov Jugoslavije, zagotavlja se stabilnost in enotnost organizacijske strukture zveze komunistov Jugoslavije ter stalen vpliv članstva na odnose in politiko organizacije utrjuje se sistem vzajemne odgovornosti članstva in voljenih

teles za idejnopolitično dejavnost in za rezultate politike zveze komunistov.

Osnovna organizacija zveze komunistov sprejema sklepe in stališča na svojih sestankih. Razvijati mora take metode dela, ki zagotavljajo kolektiven način priprav, razprav in odločitev o vprašanih, ki jih obravnava in za katere smotrnost in uresničitev sprejema skupno in posamično odgovornost njen sleherni član. Organizacija mora pravočasno in celovito obveščati svoje člane o vprašanih, ki jih obravnava.

Osnovna organizacija gradi in uveljavlja tako vsebino, metode in oblike svojega dela, ki

bodo nenehno spodbujale demokratsko razpravo in dogovarjanje, usmerjale dejavnost in sodelovanje njenih članov v delu samoupravnih, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah.

Osnovna organizacija in vsak njen član so odgovorni za uresničevanje politike in stališč forumov in organov zveze komunistov v svojem okolju. Osnovna organizacija mora nenehno spremljati in občasno ocenjevati celotno stanje v svojem okolju kot tudi aktivnost svojih članov pri izvrševanju konkretnih nalog.

Tako je zapisano v našem statutu ZK. Naša aktivnost pa

je včasih dosti slabša, predvsem zaradi manjše pripravljenosti nekaterih članov za sprotno in kritično ocenjevanje razmer v lastnem in širšem okolju. Če bomo sproti razčiščevali, pa če so še tako kritične razmere, bodo naši uspehi večji in popravili bomo slabo vzdušje med ljudmi. Dobro vzdušje med delavci je predpogoj za doseganje boljših rezultatov.

Popravimo zamujeno z večjo aktivnostjo pred kongresom ZKS in ZKJ, da bomo z akcijo in enotnimi stališči šli med delovne ljudi z resno, sproščeno, človeško ŽIVO BESEDO in manj papirja.

Marija Murn

Štipendijska politika v Dekorativni

Delovna organizacija Deko-korativna vsako leto razpiše določeno število štipendij za redno šolanje na srednjih, višjih in visokih šolah. V letnem planu kadrovanja opredelimo, koliko in kakšne kadre si bomo zagotovili s štipendiranjem učencev in študentov v usmerjenem izobraževanju.

V šolskem letu 1985/86 imamo v delovni organizaciji podeljenih 42 štipendij — v Ljubljani 31 in v TOZD Predilnica Laško 11 štipendij.

Od 31 štipendistov v Ljubljani imamo 10 štipendistov na VII. zahtevnostni stopnji (visokošolski študij), 3 štipendiste na VI. zahtevnostni stopnji (višješolski študij) 14 štipendistov v srednjem usmerjenem izobraževanju (V. in IV. zahtevnostna stopnja) in 4 štipendiste v skrajšanem izobraževalnem programu (SKR — II. zahtevnostna stopnja).

Pred začetkom šolskega leta 1985/86 smo imeli razpisanih 48 štipendij — v Ljubljani 41 in v TOZD Predilnica Laško 7 štipendij. Od 48 razpisanih štipendij smo dodelili v šolskem letu 1985/86 le 19 novih štipendij, torej je ostalo še 29 nedodeljenih štipendij, od tega 27 v Ljubljani.

Kot je razvidno iz tabele 2, je največ nedodeljenih štipendij na Srednji tekstilni in obutveni šoli (STOŠ). Problem je v tem, da je premajhen vpis na tej šoli — predvsem za III. zahtevnostno stopnjo, to je dvoletno šolanje. V tem šolskem letu sploh nimajo oddelkov na tej stopnji. Drug problem je dobiti fante za štipendijo na STOŠ. Vpisanih je zelo malo fantov, kar pa se jih je vpisalo, že imajo štipendije.

Prav tako imamo nedodeljene štipendije na Srednji šoli za strojništvo — še 6 štipendij imamo nedodeljenih. Tudi na strojni fakulteti sta še dve štipendiji nedodeljeni.

TABELA 3

Za učence v srednjem usmerjenem izobraževanju:

Uspeh	število točk	Din
zadosten	400	7.440
dober	480	8.938
prav dober	590	10.986
odličen	720	13.406

Za študente na višjih in visokih šolah:

Uspeh	število točk	Din
6,0—6,5	600	11.172
6,6—7,2	650	12.103
7,3—7,9	720	13.406
8,0—8,6	800	14.896
8,7—9,3	900	16.758
9,4—10	1.080	20.110

TABELA 1

ŠTIPENDIJE V ŠOLSKEM LETU 1985/86 V DEKORATIVNI TOZD »Proizvodnja tkanin«, TOZD »Energetika in vzdrževanje« in »Delovna skupnost skupnih služb«

Šola	Stop. zaht.	Vzgojnoizobraževalni program	1. let.	2. let.	3. let.	4. let.	skupaj
FNT — tekstilna tehnologija	VII. dipl. ing.	tekstilne tehnolog.	—	3	3	1	7
FNT — tekstilna tehnologija	VI. ing. tekst.	mehanske tehnolog.	—	1	—	—	1
FNT — tekstilna tehnologija	VI. ing. tekst.	kemijske tehnolog.	—	1	—	—	1
Elektro fakulteta — elektroteh.	VII. dipl. ing.	elektrotehnika	1	—	—	—	1
Elektro fakulteta-računalništvo	VII. dipl. ing.	računalništva	—	1	—	—	1
Pravna fakulteta	VII. dipl.	pravnik	—	1	—	—	1
Ekonomska fakulteta	VI. ekonomist		—	1	—	—	1
Srednja ekonomska šola	V. ekonomski tehnik		1	—	—	2	3
Srednja šola tehniških strok	IV. kovinar, strojni mehanik		2	1	5	—	8
STOŠ	V. tekstilno-mehanski tehnik		—	—	1	—	1
STOŠ	V. tekstilno-kemijski tehnik		—	1	—	—	1
STOŠ	IV. tekstilni mehanik		—	1	—	—	1
STOŠ	II. pomočnik tekstilnega kemika		—	1	—	—	1
STOŠ	II. pomočnik tekstilnega mehanika		1	2	—	—	3
SKUPAJ			5	14	9	3	31
TOZD »Predilnica Laško«							
STOŠ	II. pomočnik tekstilnega mehanika		3	4	—	—	7
STOŠ	IV. tekstilni mehanik		1	—	—	—	1
STOŠ	V. tekstilno mehanski tehnik		2	—	—	—	2
Srednja tekstilna šola	IV. kovinar, strojnik		—	1	—	—	1
SKUPAJ			6	5	—	—	11

TABELA 2

ŠTEVILO RAZPISANIH IN NEDODELJENIH ŠTIPENDIJ V ŠOLSKEM LETU 1985/86 TOZD »Proizvodnja tkanin«, TOZD »Energetika in vzdrževanje« in »Delovna skupnost skupnih služb«

Šola	Stop. zaht.	Vzgojnoizobraževalni program	Št. razpisanih št. 85/86	Št. nedodelj. št. 85/86
FNT — tekstilna tehnologija	VII. dipl. ing.	tekstilne tehnolog.	7	3
FNT — tekstilna tehnologija	VI. ing.	kemijske tehnologije	1	—
Ekonomska fakulteta	VII. dipl.	ekonomist	1	1
Elektro fakulteta	VII. dipl. ing.	elektrotehnike	1	—
Strojna fakulteta	VII. dipl. ing.	strojništva	2	2
Srednja ekonomska šola	V. ekonomist		2	—
Srednja šola za strojništvo	IV. strojni mehanik		12	6
STOŠ	tekstilni mehanik		2	2
STOŠ	III. tkalec		7	7
STOŠ	III. barvar		2	2
STOŠ	III. apreter		4	4
SKUPAJ			41	27
TOZD »Predilnica Laško«				
STOŠ	II. pomočnik tekstilnega mehanika		4	1
STOŠ	V. tekstilno mehanski tehnik		3	1
SKUPAJ			7	2

V večino nedodeljenih štipendij bomo še v tem šolskem letu podelili. Ker na razpis nismo dobili kandidate za štipendijo, smo se odločili, da bomo sami iskali štipendiste. Povezujemo se s šolami, na katerih razpisujemo štipendije. V šoli nam dajo podatke o svojih učencih oziroma študentih, ki so še brez štipendije. Te učence in študente nato povabimo na razgovor in če so zainteresirani, jim dodelimo štipendijo. Na ta način smo pridobili veliko novih štipendistov. V primerjavo lahko zapišem, da smo imeli v šolskem letu 1981/82 12

študentov, v šolskem letu 1983/84 pa le 5 štipendistov. Torej smo v zadnjih dveh letih podelili zelo veliko novih štipendij. Do šolskega leta 1984—1985 nismo podeljevali nobenih štipendij na visoki ali višji šoli, v lanskem letu pa smo podelili veliko novih štipendij na VI. in VII. zahtevnostni stopnji.

Iz tega je razvidno, da bo v prihodnjem obdobju pomembna naloga izboljšati kvalifikacijsko strukturo zaposlenih delavcev. Za kadrovske potrebe bodo pomemben vir lastni študenti.

Ko že pišem o štipendijski politiki v naši delovni organizaciji, bi bilo zanimivo prebrati, kako in v kakšni višini podeljujemo štipendije.

Štipendije razpisuje in deluje komisija za delovna razmerja TOZD oziroma DSSS.

Višna kadrovske štipendije je odvisna od učnega uspeha

štipendistov v tekočem letu. Višina kadrovske štipendije je določena po naslednjih merilih:

Za učence v prvem letniku srednjega usmerjenega izobraževanja je štipendija enotna — glede na učni uspeh — 480 točk = 8.938 din.

Za študente 1. letnika višjih ali visokih šol, ne glede na prejšnji učni uspeh, je štipendija prav tako enotna — 650 točk = 12.103 din.

Štipendist prejema štipendijo 12 mesecev v letu v znesku, ki je določen glede na učni uspeh v prejšnjem letniku (razen 1. letnika).

Vsako leto se vrednost točke povzraha z varolizacijo vrednosti točke kadrovske štipendije, ki se na novo določi na ravni republike in je zapisana v Uradnem listu SR Slovenije. Vrednost točke se je s 1. 12. 1985 povečala od dosedanjih 15,52 na 18,62 dinarjev.

Milan Kočar

Izobraževalne akcije

V zadnjih mesecih smo v naši DO organizirali več izobraževalnih akcij. Če naštejemo samo tečaje oziroma seminarje, ki so trajali dalj časa: tečaj nemščine, tečaj za voznike viličarjev in tečaj za gasilce.

Tečaj nemščine smo izvedli že za I. in II. st., tako, da sedaj poteka III. stopnja nemščine, ki smo jo organizirali v sodelovanju z DU Cene Štupar. Tečaj obsega 100 učnih ur in traja od začetka oktobra 1985 do konca januarja 1986. Organiziran je v dveh skupinah 2-krat tedensko in sicer ob ponedeljskih in sredah za 1. skupino ter ob torkih in četrtkih za 2. skupino. Namen tečaja nemščine je naučiti slušatelje, da aktivno obvladajo nemški jezik. Tečaj poteka po sodobni metodi »Nemščina 2000«, ki temelji na spoznanjih sodobne metodike pouka tujih jezikov.

Po končanem tečaju udeleženci opravljajo preizkus znanja, na podlagi katerega prejmejo potrdilo o uspešno opravljenem tečaju.

V novembru smo ponovno organizirali tečaj za voznike viličarjev. Čeprav smo tečaj izvedli že spomladi, smo ga zaradi velikega števila novospredanih delavcev, ki pri delu uporabljajo viličarje, morali ponovno organizirati. Tečaj smo izvedli v sodelovanju z Zavodom za tehnično izobraževanje — potekal je v prostorih naše delovne organizacije. Namen tečaja je bil usposobiti voznike viličarjev za pravilno in varno vožnjo z vsemi viličarji. Tečaj je obsegal teoretični in praktični del pouka — teoretični pouk je trajal 50 šolskih ur, to je 10 dni po 5 šolskih ur; praktični pouk pa je trajal en teden. Vsak udeleženec je vozil ozi-

roma se je učil voziti toliko časa, dokler ni obvladal pravilne varne vožnje z viličarjem. Ob koncu pouka so udeleženci opravljali preizkus znanja. Teoretični del pouka je obsegal pet predmetov in sicer: opis viličarja, transport, varstvo pri delu, vzdrževanje viličarja in prometni predpisi. Udeleženci tečaja so opravljali preizkus znanja iz vseh petih predmetov in praktične vožnje. Ob uspešnem zaključku so prejeli vsi udeleženci tečaja potrdilo oziroma izkaz o uspešno opravljenem tečaju.

Tečaja za voznika viličarja se je udeležilo 19 delavcev iz vseh obratov v proizvodnji.

V novembru in decembru smo organizirali tečaj za izprašane gasilce. Namen tečaja je bil usposobiti delavce za gasilsko preventivo in operativno.

Tečaj smo izvedli zaenkrat le v eni skupini. Tečaj je obsegal 48 šolskih ur in je zajemal 8 predmetov oziroma tem: predpisi, preventiva, civilna zaščita, osnove gorenja in gašenja, gasilska tehnika, gasilska taktika, prva pomoč, gradbeništvo in vodogradnja. Vse teme razen dveh, katerih nosilca sta bila zunanja predavatelja, smo izvedli z našimi strokovnimi delavci. Tečaj je bil organiziran po 4 dni tedensko po 6 šolskih ur. Ob zaključku tečaja so vsi udeleženci opravljali preizkus znanja iz vseh 8 predmetov in po uspešno opravljenem preizkusu znanja prejeli potrdilo.

Tečaj za izprašane gasilce bo v letu 1986 ponovno organiziran in to v dveh skupinah.

Milan Kočar

Delovanje akcijske konference ZK

V pripravi na kongrese ZKS in ZKJ tudi občinska organizacija ZKS Ljubljana-Šiška pripravlja analizo akcijskih konferenc. Zato je komisija za organiziranost in razvoj ZK ter kadrovske politike organizirala razgovore s predsedstvi akcijskih konferenc, na katerih so se obravnavala naslednja vprašanja:

— kako se v praksi uresničuje statutarno določilo o organiziranosti in delovanju akcijske konference v delovni organizaciji;

— kako se posamezne osnovne organizacije ZK vključujejo v delo akcijskih konferenc;

— ali se sklepi, stališča, pobude in zaključki, sprejeti na sestankih akcijskih konferenc, prenašajo v osnovne organizacije ZK, ali se o njih na sestankih osnovnih organizacij ZK razpravlja, ali pa se jih sprejema zgolj kot informacijo;

— ali se pobude osnovnih organizacij ZK, ki zadevajo probleme, skupne za komuniste v celotni delovni organizaciji, obravnavajo na nivoju akcijske konference in ali pride do poenotenja stališč vseh komunistov po posameznem vprašanju in akcijske učinkovitosti na tej osnovi, in

— kakšne so druge oblike povezovanja komunistov znotraj delovne organizacije.

Da bi tudi v naši sredini odgovorili na ta vprašanja, je bil v decembru organiziran razgovor, ki sta se ga udeležila v imenu predsedstva občinskega komiteja ZKS tov. Zoran Kos in Bojan Orel. V razpravi je bilo zlasti poudarjeno:

— da je glede na sedanjo organiziranost in medsebojno povezanost osnovnih organizacij ustanovljena akcijska konference, na kateri se obravnavajo problemi in naloge, ki jih je potrebno razrešiti na tem ni-

voju in potem izdelati konkretne zadolžitve za osnovne organizacije;

— da se na sejah akcijske konference sprejemajo pobude in sklepi, o katerih morajo osnovne organizacije razpravljati, oziroma jih v daljšem časovnem obdobju izvajati;

— da so iz vseh osnovnih organizacij delegirani člani v akcijsko konferenco, kar zagotavlja, da se zaključki prenašajo v osnovno organizacijo;

— da se pobude osnovnih organizacij obravnavajo na tem nivoju ali drugi obliki delovanja tako, da pride do poenotenja stališč. Tako se enkrat mesečno obravnava gospodarska situacija, problemi v proizvodnji in medsebojni odnosi. Na teh obravnavah so zagotovljene tudi obrazložitve strokovnih služb po posameznih področjih. Prav tako so bile izvedene učinkovite priprave na referendum in

— da glede na problematiko in potrebe uporabljamo naslednje oblike dela: sestanke sekretarjev, zbornice komunistov, seje predsedstva akcijske konference, seje akcijske konference in sestankov z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami.

V nadaljevanju razprave je bilo ugotovljeno, da je akcijska konference v Dekorativni delovala po statutarnih določilih in v skladu s sprejetim delovnim načrtom. Redni sestanki akcijske konference bi samo povečali število sestankov, zato je mnogo učinkovitejša oblika delovanja problemska konference ali zbor komunistov. V bodoče bi morali v statutih ZKS tudi opredeliti, da so sklepi akcijske konference obvezujoči za usmeritev delovanja osnovnih organizacij ZK.

Marko Bricelj

Delovanje službe zavarovanja

Služba fizičnega varovanja je organizirana z namenom, da se zagotovi varstvo premoženja in da se zavarujejo življenja ljudi ter preprečujejo in odkrivajo kazniva dejanja.

Služba fizičnega varovanja premoženja deluje preventivno in ima predvsem nalogo odkrivati in odstranjevati oziroma opozarjati, da se odpravijo vsi neposredni vzroki, pogoji in okoliščine, zaradi katerih lahko pride do poškodovanja, nezakonitega odtujevanja ali uničenja družbenega premoženja.

Zavarovanje za našo delovno organizacijo opravlja DO »Varnost« in to vseh 24 ur dnevno na dveh vhidih: na glavnem vhodu v bližini Celov-

ške ceste, ki je namenjen našim delavcem in strankam, ter vhodu v industrijske ceste, ki je namenjen samo našim delavcem.

Imamo tudi vhod za tovorni promet, ki ga varujemo z našim delavcem in je v uporabi samo v dopoldanski izmeni.

Na glavnem vhodu deluje stalno en varnostnik, ki poleg vhdov in izhodov naših delavcev usmerja stranke in stalno kontrolira pomožno centralo avtomatskih javljalcev požara.

Na vhodu iz industrijske ceste prav tako stalno deluje en varnostnik, v popoldanski in nočni izmeni sta tu dva varnostnika, ki izmenično oprav-

ljata obhod po delovni organizaciji.

Varnostnik, ki ostane med tem, ko drugi opravlja obhod, na vhodu, poleg kontrole vhdov in izhodov stalno nadzira glavno signalno centralo avtomatskih javljalcev požara in v primeru alarma ustrezno ukrepa.

Med opravljanjem zavarovanja ima varnostnik pravico in dolžnost:

— da ugotavlja istovetnost oseb ob vstopu in istovetnost neznanih oseb znotraj delovne organizacije;

— da preprečuje nepooblaščenim osebam vstop v delovno organizacijo;

— da zadrži osebo, ki je bila zalotena pri kaznivem dejanju do prihoda pristojnega organa.

Pri reševanju varnostniki sodelujejo z državnimi organi in njihovimi službami, predvsem pa tesno sodelujejo z ustreznimi službami znotraj delovne organizacije.

S še tako dobrim zavarovanjem ne smemo biti nikoli popolnoma zadovoljni, ampak moramo stalno težiti k izboljšanju. Zato bi morali biti vsi delavci toliko samozaščitno osveščeni, da bo vsakdo zavestno pomagal varnostnikom pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Bogo Modic

Za premislek

Kot član industrijskega gasilskega društva sem se zamislil o našem delu oziroma o delu, ki mi je bilo dodeljeno: obveščanje in propaganda požarnega varstva. Glede na požarno nevarnost, ki v zadnjem času narašča, predvsem zaradi kopičenja tkanin po oddelkih in skladiščih, se malomarnost povečuje, zanimanje za učinkovitejšo preventivno pa ne narašča. To sklepam po odzivu na tečaj za gasilce. Vsaj za nekatere vabljenec se mi je zdelo samoumevno, da bodo na tečaj hodili, pa tega niso storili. Va-

bila so prejeli samo tisti, ki jih sama narava delovnega mesta na to obvezuje. Tisti, ki odkloni osnovno izobraževanje, tudi ne more biti član društva. To je navedeno v 16. členu statuta gasilskega društva, ki pravi:

»Član gasilske operativne enote postane lahko redni član društva na lastno željo in po sklepu upravnega odbora, ko se ugotovi, da kandidat izpolnjuje pogoje za opravljanje operativnih nalog.

Vsi člani društva prevzamejo določen del nalog. Upravni odbor zadolžuje, opravičuje

ali razbremenjuje člane z zadolžitvami v skladu z njihovimi strokovnimi, zdravstvenimi, starostnimi in podobnimi možnostmi.«

Interes društva je, da ima čim večje število članov, ki pristopijo prostovoljno in zavestno, ne pa, da jih moraš v to siliti z represivnimi ukrepi, odločbami. Naloga prostovoljnega gasilskega društva je predvsem zavarovati premoženje, da do požara ne bi prišlo. Če so člani usposobljeni tudi za vse operativne naloge, toliko boljše.

Na podlagi navedenega bo upravni odbor sprejel določene sklepe o nadaljnjem delu, verjetno pa bodo o sami zadevi in o teh osebah razpravljali tudi pristojni samoupravni organi. Želim, da bi bil tečaj za gasilce v januarju boljše obiskan in da bo gasilsko društvo okrepjeno z novimi aktivnimi člani, ki bodo pripravljene prostovoljno sodelovati v boju proti rdečemu petelinu.

Stane Istenič

Naši sodelavci odhajajo v pokoj

MARIJA BOGOLIN

Vsi jo dobro poznate, saj je celih 14 let kot vodja kuhinje skrbela za organizacijo prehrane med delom.

Tovarišica Milojka je prijetna sogovornica, mojemu va-

bilu na ta razgovor se je prijazno odzvala. Med sproščenim kramljanjem so se ji v zvezi z odhodom v pokoj in spomini na prehojeno pot utrnile naslednje misli:

»Znani slovenski pregovor pravi: »Zarečenega kruha se največ pojé.« Tako se je zgodilo tudi meni. Nikoli nisem imela želje biti kuharica, a sem to vseeno postala. Čas pač marsikaj prinese.

Potrebno znanje sem si pridobila ob delu na gostinski šoli v Ljubljani. Pokojni mojster Ivačič mi je po končani gostinski šoli priporočil, naj se izobražujem še naprej. Šla sem in danes mi ni žal. Brez tega znanja bi delo, ki ga opravljam, težko vodila.

Teh štirinajst let v Dekorativni je hitro minilo. Težave,

nevšečnosti in nesporazumi so bili, toda sedaj, ko odhajam v pokoj, bi bilo nesmiselno kogarkoli obtoževati, saj to pač spada v delokrog nalog in obveznosti tega delovnega mesta. Vedno pa sem bila deležna podpore nadrejenih.

Delo v kuhinji je težko in premalo cenjeno. Tisoč ljudi — tisoč želja, vsem ni mogoče ustreči. V teh časih, ko je prehrana v tovarni marsikomu edini topli obrok med dnevom, pa se pojavlja med ljudmi še več nervoze.«

»In načrti ob odhodu v pokoj?«

Tovarišica Milojka se je na zastavljeno vprašanje prešerno zasmejala in odgovorila, da se dolgočasila vsekakor ne bo, saj ima doma veliko gospodinjskega dela, popolnoma se bo lahko tudi posvetila svoji družini in

svoji ljubezni do zemlje, na katero je še posebej navezana — obdelovanje vinograda in reja malih živali ji nudijo obilo zadovoljstva in sreče ter popolno sožitje z naravo.

Milojka želi vsem, ki ostajajo, dobro medsebojno razumevanje ter da bi ob delu našli zadovoljstvo in uspeh.

Tudi mi ji iskreno želimo obilo sreče v nadaljnjem življenju, da bi se ji izpolnili vsi načrti in želje, predvsem pa obilo zdravih in zadovoljnih let.

ALOJZIJA KRAMARIČ

Mirna, tiha, skromna in dobra delavka. Tako mi jo je opisal predpostavljenei, tov. Prek. V začetku je bila nekoliko v zadregi, saj je težko govoriti o sebi, o svojih razmišljanjih, spominih...

Potem sva premagali začetno nelagodje, pogovor je sproščeno stekel in o sebi mi je povedala naslednje:

»Ko sem kot mlado dekle prišla s podeželja v Ljubljano, sem se najprej zaposlila kot gospodinjska pomočnica, nato pa sem šla v Ljudsko kuhinjo. Tam je bilo delo težko, naporno, saj smo morale dvigovati težka bremena. Odločila sem se, da se zaposlim v Dekorativni, kjer sem že 28 let. Dobila sem stanovanje, delo mi je bilo všeč, bilo je precej lažje, manj je bilo fizičnega dela. Začela sem na predenih (takrat še ni bilo barvanja na cevke). Ker sem presegala normo, so me premestili na votek za frotirke, delala pa sem tudi na drugih votkih (kjer je delo težko, saj se pri sedečem položaju telesa precej obremenjuje hrbtenica). Po porodniškem dopustu sem šla delat na kolutne cevke (previjala sem osnove za svilo). Danes se ti postopki ne uporabljajo več, delovni proces se je moderniziral. To delo sem opravljala nekaj let. Nato so me premestili na dublirko, po potrebi pa sem še vedno delala na votkih. Na dublirki je bilo delo stoječe, paziti si moral na nitke. Pred leti so me iz zdravstvenih razlogov (imela sem okvaro na hrbtenici, pa tudi roke so me bolele zaradi prejšnjega enoličnega dela) premestili na križne stroje, kjer delam še danes na previjanju

ostankov. Delo na teh strojih je lažje od prejšnjega, čeprav je še vedno nekaj fizičnega dela (ročno jemanje materiala iz zabojev). Delovni pogoji in norme so enake kot pred petimi leti, težave nastopijo pri slabem materialu, ki se trga. Najhujša so bila premeščanja delavk iz enega na drug stroj, saj nastanejo težave pri doseganju norme, če nisi navajen na stroj. Pripomniti moram, da sem bila vedno v dobrih odnosih tako s sodelavci kot tudi z vodilnim osebjem.

V bodočnosti si želim počitka in predvsem zdravja. Ker sem šibkega zdravja, se bom meseca februarja 1986 starostno upokojila. Ko opazujem mlajše sodelavke, razmišlam, kako bo z njimi ko ostarijo, kako bo z njihovim zdravjem? Simpatične so in vesele, v bodoče jim želim vse najboljše.

In moji načrti? Zelo rada imam naravo, rada delam na vrtu. Veliko bom počivala, brala bom, se ukvarjala z ročnimi deli, posvetila se bom družini, gospodinjskega dela pa tudi nikoli ne zmanjka. Zdaj bo več časa za vse te stvari, saj se bom razbremenila službenih obveznosti.«

Tovarišici Kramaričevi želimo, da bi se ji izpolnili vsi načrti in želje, predvsem pa veliko zdravja, da bi lahko jesen življenja dočakala v sreči in zadovoljstvu.

ERBIDA EMILIJA

Mojemu povabilu na tale razgovor se je rada odzvala. Pogovor je gladko stekel, o svoji življenjski poti mi je povedala naslednje:

»Doma sem iz okolice Kamnika. Dolga leta sem delala na domači kmetiji. Skozi življenje smo se težko prebijali, saj so bile davčne obveznosti v primerjavi s prihodki od kmetijske dejavnosti visoke. Iz teh razlogov sem se odločila, da se zaposlim v Dekorativni, kjer sem že 26 let. Začela sem kot sukalka. Delo je bilo takrat še pretežno ročno, danes se je proizvodni proces že moderniziral, tudi pogoji dela so se izboljšali. Med tem časom sem si ustvarila tudi družino. Po štirih letih so me iz zdravstvenih razlogov (v družini se je pojavila bolezen — negujem nepokretno mater in moža, prizadega od kapi) premestili na opravljanje nalog previjalke osnov na križnih strojih v pripravljalnici. Sprva sem delala na dve izmeni, zadnja tri leta, ko se je bolezen v družini začela še stopnjevati, pa delam samo popoldne. Nega domačih zahteva od mene že ogromno časa in energije, zato odhajam meseca februarja leta 1986 v pokoj, da se jima bom lahko popolnoma posvetila.

S samim delom sem zadovoljna, čeprav včasih zaradi lastnega slabega zdravja težko

dosegam normo. Odnosi med sodelavci niso vedno najboljše, saj se večkrat pojavlja nestrpnost in zavist pri doseganju oziroma preseganju norm. Mlajši sodelavci pa tudi nadrejeni imajo včasih nekorekten odnos do nas starejših. Spominjam se let, ko smo tudi po 16 ur udarniško delali, da smo postavili tovarno na noge in jo razvili v sodobno industrijsko podjetje. Mislim, da bi se moralo to bolj ceniti, saj postane človek z leti vsebolj občutljiv.

Mlajšim sodelavcem in sodelavkam želim, da bi se čimbolj usposabljali za delo in dosegali čimboljše rezultate. Predvsem jim želim več dobre volje, medsebojne strpnosti in poslušnosti za sočloveka, saj se v dobrih medsebojnih odnosih lažje in bolje dela.

In moji načrti za prihodnost?

Finančno bo bolj težko zaradi nizke pokojnine (vsi vemo, kakšna draginja je), tudi mož se bo v kratkem invalidsko upokojil. Veliko časa bom morala porabiti za nego domačih. Vsekakor pa si bom našla tudi čas za svoji vnukinji, za obdelovanje vrta, sprehode v naravo in druga razvedrila.«

Tovarišici Erbidovi želimo še veliko srečnih in zadovoljnih trenutkov v življenju, predvsem pa, da bi z veliko mero dobre volje dočakala mirne in spoštljive jesenske dni.

Katarina Vavpotič

Srečanje upokojujencev TOZD »Predilnica« Laško

Tudi letos je OOZS organizirala srečanje upokojujencev bivše »Volne«. Letos ne smemo več poudariti, da so bili to upokojujenci bivše »Volne«, saj je že od leta 1978 iz naše nove DO, se pravi iz TOZD, v pokoj odšlo 74 delavcev.

Seveda to ne spremeni namena priprave na takšno sre-

čanje. Res, da si starejši upokojujenci z večjim zanimanjem ogledujejo proizvodne prostore, drugačne stroje, drugačno proizvodnjo, saj je večina teh starejših odšlo v pokoj iz nekdanje tkalnice in apreture.

Glavna želja vseh upokojujencev je, da se srečajo, poklepetajo med seboj, poklepetajo

z nekdanjimi sodelavci, ki so še v TOZD, ter da se poveselejo.

Tako se je zgodilo tudi tokrat. Po ogledu proizvodnje so se upokojujenci zbrali v sejni dvorani, kjer so jih že čakale naše sodelavke in jih postregle z aperitivom. Nato sta upokojujence pozdravila tov. direktori-

ca in predstavnik sindikata. Oba sta spregovorila nekaj besed o uspehih in problemih, ki so prisotni v teh časih v TOZD. Nato jim je predsednik sindikata povedal, kaj bo še na tem srečanju na sporedu in jim zaželel prijetno popoldne.

Po kosilu je v kulturnem programu nastopil pevski zbor

TOZD. Vsi so lépo slovensko pesem z veseljem poslušali. Po končanem sporedu so tudi sami zapeli. Za prijetno popoldne sta skrbela tudi godca, ki sta bila res neutrudna.

Bilo je veselje videti starejše ženičke, kako se vrtijo ob zvokih harmonike s svojimi starimi delovnimi tovariši. Slišale so se pripombe, da bo to popoldne prehitro minilo. Be-

sed, s katerimi bi lahko izrazil zadovoljstvo naših povabljenec, se ne da izraziti.

Ob koncu smo naše goste razvesilili še s skromnimi darili. Ob slovesu so si bili vsi

edini — vidimo se zopet naslednje leto!

Karel Kovač

Škrlatica lepotica

Kaj more človek v življenju doživeti več, kot da se mu razodene priroda?

GOETHE

Če si želiš nekoliko bolj osamljene poti, take, kjer ne srečuješ mnogo ljudi, se lahko odločiš za Škrlatico-po poti iz Krnice preko Kriške stene. Midva sva se odločila za to smer neko lepo nedeljo v juliju.

V Kranjski gori sva izstopila in jo počasi mahnila po poti, ki pelje proti Vršiču. Množica turistov se je sprehajala, ob malem jezeru so pekli in cvrli, da je prijetno dišalo. Pred mostom sva zavila v lepo dolino čiste Velike Pišnice. Ker sva imela še dovolj časa, sva malo poležala ob vodi, gledala oblake in ugibala, kaj nama bo prinesel naslednji dan. Pot sva nadaljevala proti koči v Krnici. Sonce je zahajalo za Prisojnikom, sama Škrlatica pa je dobivala tisto škrlatno barvo, po kateri jo tudi imenujemo. To je posebna lepota. Če je Jalovec drzen fant, Triglav mogočen očak, je Škrlatica škrlatna lepotica. Prijetna je ta kočica v Krnici, odmaknjena, tiha, ni pijančevanja niti razgrajanja, povsod sam spokojen mir in red.

Zjutraj ob štirih sva že stopila iz kočice v lepo noč, posuto z zvezdami. Dokaj temno je še bilo, tako da sva uporabljala svetilke še celo uro. Slišala sva slap pod Razorjem in ko se je zdanilo, sva zagledala osamljenega gamsa ravno ko je prečkal melišče in zajca — ta se med skalami sploh ni hotel premakniti. Sam vzpon preko Kriške stene je dokaj razgiban, manjka že precej klinov, je pa edinstven po tem, da skoraj nikogar ne srečaš. Ko sva prispela na vrh te stene, naju je sonce prijetno pobožalo; bil je čas, da malo prigrizneva. Slikal sem vso to lepoto, ki mi je bila podarjena. Nato sva se spustila malo niže in prišla na stezo, ki vodi na Kriške pode in naprej proti Dolkovi špici. Tu je prelep razgled na Škrla-

Pogled na Škrlatico

tico in kar hitro sva se spustila pod Rdečo škrbino desno po rdeči zemlji proti Zadnjemu Dolku, kjer vodi pot do Vrat. Tu sva pustila nahrbtnike in šla po lepo zavarovani poti na vrh Škrlatice. Na vrhu se nama je spet odprl prelep razgled: Špik je na dosegu roke, dolina Vrat je prelepa s svojimi senčnatimi gozdovi, le proti Triglavu se je nenadoma pojavilo sumljivo gibanje oblakov in oddaljeno grmenje, ki naju je opozarjalo, da morava v dolino. Rahel dež in grmenje naju je spremljalo vse do bivaka, nato se je vreme izboljšalo in prispela sva v Vrata.

Okrepčala sva se in ko sva posedala pred Aljaževim domom, sva se domislila, da bi jo Mahnila do Staničeve kočice,

zjutraj pa na vrh Triglava. Rečeno-strojeno! Oprtala sva si nahrbtnike in mimo spomenika padlim gornikom-partizanom začela lesti po Tominškovi poti. Veselo sva se ozirala proti Škrlatici in mislila na Triglav. Toda vreme se je spet poslabšalo. Megle, tiste bele na temnem ozadju, so se začele dvigati in nama niso obetale nič dobrega. V gorah se pa res vse tako hitro spreminja, bila sva že blizu prvih klinov in vrvi, ko se je začelo. Najprej rahel dež in oddaljeno grmenje, ki se je približevalo. Strele so začele svoj ples in ustavila sva se v primerni razdalji od klinov. Vsak zase sva čepela pokrita s pelerino in čakala. Deževalo in grmelo je vse huje, več kot pol ure, obhajala naju je čudna

tesnoba, voda je začela liti v malih slapovih, tudi kamenje je letelo na vse strani, midva pa sva tiho, brez besed upala, da nama bo prizanešeno. Čeprav me je bilo strah strele in vsega, kar se je dogajalo okrog mene, sem razmišljal, da morda le ni prav, da sva se odločila v enem dnevu obiskati še Triglav. Ne zaradi kondicije, zdelo se mi je, da so gore ljubosumne, ne moreš v tako kratkem času ljubiti dvakrat. Ali nama morda Škrlatica ni dala vsega lepega, čudovit vzpon, lepo jutro, krasen razgled, srečno vrnitev v dolino? Midva pa hočeva še na drugega lepotca... Ta dež, grmenje in strele so me opomnili, naj bom skromen, da želim preveč, narava me je s svojo mogočno predstavo razbesnelih elementov opozarjala, naj se vrnem v dolino. Nekaj časa je še ropotalo, tudi deževalo je še vedno, tiho sva vstala in se odpravila nazaj. Spuščala sva se zelo previdno, ogromni slapovi vode in kamenja so se bučeče valili v dolino. V Vrata sva prišla dokaj mokra, naročila sva toplo večerjo in kmalu odšla spat v »garažo«. Spala sva zelo malo, preveč nas je ležalo v tistem prostoru. Zjutraj ob štirih sva že vstala in obula še vedno mokre čevlje. Nebo je bilo posuto z zvezdami, krenila sva čez Prag na Triglav ter se popoldne vrnila v Aljažev dom. Upala sva, da bo kakšen avtobus odpeljal v Mojstrano, pa nič. Vzela sva pot pod noge in po dobrih dveh urah enolične hoje sva prispela v Mojstrano. Imela sva srečo, avtobus ni bil preveč nabit, tako da sva še kar udobno sedela oziroma stala.

Še enkrat sem se ozrl v dolino Vrat, je bila čista, brez meglic, to je bil znak lepega vremena. Z očmi sem pobožal vršace gorá, se jim zahvalil za gostoljubje in spoznanje, da lepoto gorá ne morem deliti, da ne smem naenkrat zahtevati preveč, vsaj takrat ne, ko me radodarno sprejmejo.

IZTOK

Kronika

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:

TOZD SUROVA TKANINA

Ljiljana Mičić — tkalnica
Gordica Nikolić — tkalnica
Igor Janežič — pripravljalnica
Viktor Mezek — pripravljalnica

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Mojca Vidmar — sklad. pogonskega materiala
Irena Bekšič — gosp. planska služba

DELOVNO RAZMERJE SO PREKINILI:

TOZD SUROVA TKANINA

Angela Štangelj — izjava delavca
Suad Pečanin — izjava delavca
Mara Baždar — hujša kršitev
Snežana Knežević — izjava delavca

TOZD GOTOVA TKANINA

Viktor Malovič — hujša kršitev
Marija Majnarič — starostna upokojitev
Ljubica Semen — invalidska upokojitev

TOZD ENERGETIKA IN VZDRŽEVANJE

Martin Dolničar — izjava delavca

TOZD PREDILNICA

Angela Pečnik — starostna upokojitev

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Stanislava Janežič — hujša kršitev
Jelka Luzar — izjava delavca

DELOVNI JUBILEJI

30 let
Bernarda Lekan
Frančiška Bombek

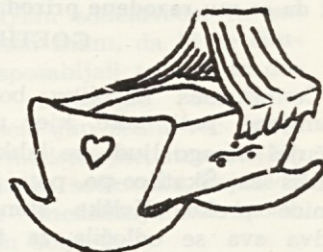
15 let
Božidar Maraž

Terezija Pograjec
Ana Žagar
Sonja Širnik

10 let
Margareta Zebec
Vlado Štojjs
Marija Peklaj
Branko Tehovnik

POROKE

Bernarda Kopač poročena
Mihevc
Stanija Milenović poročena
Milošević

ROJSTVA

Angela Mavri — sin

Predstavljamo vam našo novo sodelavko Nedeljko Branković

Rojena je 5. 5. 1961 v kraju Sanski most, SR BIH. Po poklicu je kvalificirana natakaričica; v domačem kraju je bila zaposlena v zdravstvenem domu.

V Dekorativno je prišla v mesecu marcu 1985, opravlja

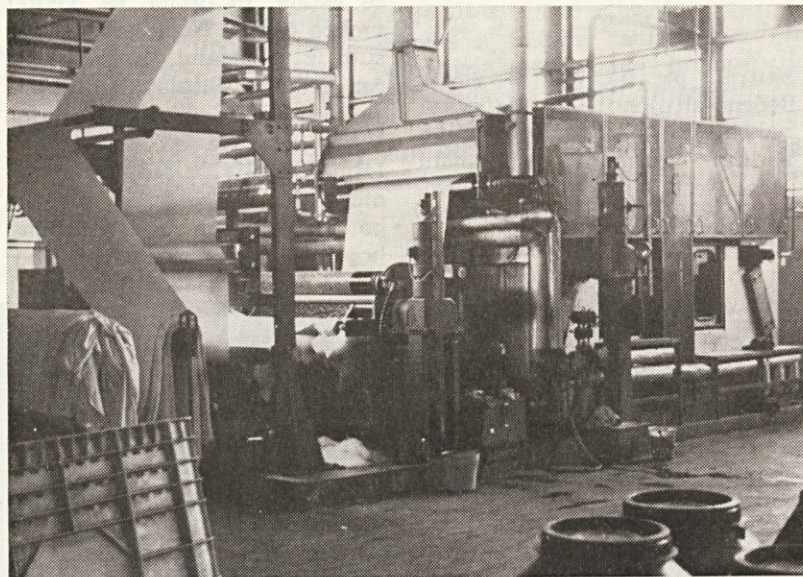
dela in naloge dvostronje tkalke na žakardskem tkalskem stroju. V delo se je uvajala dva meseca. Delo ji je všeč, zanima jo delovni proces izdelovanja tkanin. Na začetku ji je bilo težko, sedaj se je delu že privadila. Težav nima, le

včasih se pojavijo zastoji zaradi pomanjkanja materiala ali če je le-ta slabe kvalitete. Dela v dveh izmenah. Stanuje v občini Moste-Polje, na delo se vozi z mestnim avtobusom.

O sodelavcih ima dobre vtise, lepo so jo sprejeli v svojo

sredino. Odnos nadrejenih do delavcev se ji zdi korekten.

Tovarišici Brankovičevi želimo pri nadaljnjem delu še veliko uspehov.

Iz proizvodnje

ZAHVALA

Ob smrti moje mame se kolektivu pristrčno zahvaljujem za izrečena sožalja ter za denar namesto venca.

Četibe Čoralic

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage in nenadomestljive mame se najlepše zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata za pismeno sožalje in za podarjeni denar namesto venca, ter vsem, ki ste z mano sočustvovali, za izrečena sožalja.

Marija Mandič

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujem za denar, poslan ob dnevu republike. Prišel mi bo kar prav, saj v vojski gledaš na vsak dinar. Pa tudi Beograd je veliko mesto — temu primerno potrošiš tudi več denarja.

Pred malo več kot mesecem dni sem uspešno končal tečaj za desetarja in zato sem tudi šel v prekomando. Ostal sem v isti kasarni, le četo sem zamenjal. Naslov, na katerega ste mi poslali denar, je moj stari naslov.

Novi pa se glasi:

BOJAN ŠKOF
V. P. 9845/8
11002 BEOGRAD

Še enkrat se vam zahvaljuje in vas lepo pozdravlja

Bojan Škof